

Шестима Шестина *числит.* шестеро: Остаѣ отърва у шестина топчие фитилетъ. *Тб. 80.* Пайеръ съ шестима другари. *Л. Д. 76 р. 139.*

Шестисамъ *ил. дл.* (=чудимъ се В.) удивляюсь: Села е Гела, море, До дребъ белъ босильокъ, Низъ Юдинската река—Сѣѣки што ходили шестисали, Што станало моштне високо. *В. 264.*

Шестободъ *с. м.* извѣстный способъ шитья, *ср. сл.* шивъ. *Пл. 87.*

Шестокрилъ *пр.* о шести крыльяхъ: Пакъ въседнѣ,—кончи шестукрилу,—самъ четири ноги. *Ч. 306.*

Шесторедица *с. ж.* эпитетъ пшеницы: Бѣла пченица шесторедица,—църнокласица. *М. 648.*

Шестъ *числит.*, *сг. чл.* **Шестѣ(хъ)**, шесть. **Шести** *числит.* *порядк.* шестой: Шеста вечеръ вечераѣме Шесъ овни недодрани. *М. 401.* Я сп има едно брате, Що го викатъ киръ Манолче. Десна нога белекъ носить,—до шесъ пярсти. *М. 139.* Петях, шестяхъ от менѣ. *Д. 78. 7. 15.*

Шес(т)на(д)есе(тъ) Шес(т)найсе(тъ) *сг. чл.*, **Шес(т)на(д)есетъ(хъ) Шес(т)найсетъ(тѣ)(хъ)** *числ.* шестнадцать, **Шес(т)на(д)есети Шес(т)найсети** *числ. порядк.* шестнадцатый. **Шес(т)десетъ Шеесѣ(тъ) Шейсѣ(тъ)** *сг. чл.* **Шес(т)десетъ(хъ)** и *т. д.* *числ.* шестьдесятъ: Триста и шеесетъ моми. *М. 31.* Шеесе кола гарія, Шеесе кола съ сяно. *Ч. 282.* „Да ни испрати Цоню чорбаджи Педисетъ, шейсетъ хиляди“. *Ч. 316.* Шійсетъ, шінсеетъ около сидемдисетъ години врѣмя отъ какъ сме са раздѣлили. *Зл. 39.*

Шест-стотинъ (стотинъ) и Шестотинъ *сг. чл.* **Шестстотинѣ(хъ)** *числ.* шестьсотъ: Хиляда чифта кечови, И шестотенъ чифта уйнета. *Ч. 315.* Шестяхъ стотин от менѣ, 600 (*пѣстровъ*) отъ меня (*она получиѣ*). *Д. 78. 7.*

Шѣтамъ *ил. дл.* 1) хожу, гуляю: Шетала ѣ тѣнка Неда От сараи до бунари. *Д. 73, 1—2.* Ясъ ке ходамъ во града Стамбола—до Султанъ Мурата, Да го питамъ да ли даде изанъ, Да шетаеѣ по напата земя—църни-не Арапи. *М. 143.* Седумъ кралеви шетаеѣ земя. *М. 142.* Три дни шеталъ, три дни Мурчо ловилъ, Нищо лова тои не изловилъ. *М. 159.* 2) служу, прислуживаю: Младата стопанка шѣтала усърдно, потикала главните, подылаждала дърва, въртѣла са около огньтъ. *З. 274.* Момченцето е вече на годинки... То ще може да шѣта. *З. 339.* *Съ обектомъ коня*, прогуливаю коня: Още уѣ конь Брахилъ не ми слезе, Си ми рука Вълкана на дори да слезе, Да му фати бърза коне налутена, Да гу шета низъ широки дори, Чи ми се е моштне уморило. *Вс. 80.* Стоянъ му коньо шеташе, И га шеташе молвеше: „Тако ти Бога чуадарь!“ *Ч. 354.* **Шѣтамъ се**, прохаживаюсь, гуляю. **Шѣтнамъ се**, пойду гулять: Не шетай се моме исредъ село, Беа ми те баца исредъ чело. *В. 362.* Шетнала съ Калешъ Гюргя Отъ чинар-